

Det blev ett uppskattat möte i Amhults kyrka där Birgitta Berg-Wahlström, Karsten Wahlström, Kerstin Pihl, Anders Stenbäck, Ing-Marie Svenning, Sanna Mnisi, PG Hanner, Absalom Mnisi, Håkan Magnusson, Gugu Shabalala och Zwanini Shabalala utbytte erfarenheter och tankar om sina kyrkor.

Ärkebiskop från Södra Afrika besökte Amhults kyrka

För en vecka sedan besökte ärkebiskop Absalom Mnisi, från Swaziland i södra Afrika, Amhults kyrka tillsammans med sin hustru Sanna Mnisi. Från samma ort kom även Zwanini Shabalala, generalsekreterare för det ekumeniska samarbetsrådet i södra Afrika, tillsammans med sin hustru Gugu Shabalala.

TORSLANDA Göteborgs stift har ett vänstiftsavtal med flera länder, bland annat med Östra stiftet i Lutherska kyrkan i Södra Afrika. Olika grupper från Sverige har besökt dem i Swaziland. Nu var det deras tur att komma till Sverige.

Ärkebiskopen med följe har besökt olika platser i Göteborg och ville även komma till Amhults kyrka som är relativt nybyggd. Gruppen som besökte Amhults kyrka tillsammans med de afrikanska paren var prästen med internationella kontakter Anders Stenbäck, Kerstin Pihl från internationella rådet samt ordförande i internationella rådet Ing-Marie Svenning.

De togs emot av Torslanda-Björlanda församlings internationella grupp bestående av Håkan Magnusson, Karsten Wahlström, Birgitta Berg-Wahlström och prästen PG Hanner.

Möte i Amhults kyrka

I kyrkan berättade Håkan Magnusson om den relativt nybyggda kyrkan. Sanna Mnisi förundrades över alla instrument och att det inte fanns en orgel som de flesta kyrkor i Sverige har. Hon gladdes åt att det är mycket levande musik i kyrkan.

Ärkebiskopen och hans följe tyckte det var intressant att få komma till församlingen och se hur arbetet bedrivs samt träffa den internationella gruppen. Både för att utbyta erfarenheter och diskutera hur församlingen fungerar i respektive land.

Ing-Marie har under sitt yrkesverksamma år varit sjuksköterska och verkat i Swaziland. Hon åker regelbundet dit, oftast med fler intresserade aktiva medlemmar i internationella grupper.

– Man kommer varandra nära och vi ser att vi är lika. Även om vi bor i olika kulturer och sammanhang, så har vi samma behov. Men förutsättningarna ser på många sätt väldigt olika ut.

I Swaziland ökar antalet medlemmar i församlingarna men de har inte råd med så många präster. De får heller inga bidrag utan det är medlemmarna som betalar för kyrkan.

Berätta för andra

Generalsekreteraren Zwanini Shabalala anser att det är viktigt att berätta om det man möter i de olika länderna som besöks.

– Det kan vara svårt att få andra att förstå och man ska sprida den kunskap man fått. Vi är ett litet land och få har hört talas om oss. Det är viktigt att folk får veta att det finns ett land som heter Swaziland.

Han menar att när det blir problem lider de i sin isolering. Världen vet inte vad som händer.

– Det folk vet är att vi är ett land med en kung som har många fruar. Vi är ett litet kungadöme som styrs enväldigt av kungen. Kungen har all makt.

Åkte färja för första gången

För att få se den svenska skärgård tog de sig ut till Öckerö med färja vilket var en upplevelse i sig.

– Jag åkte färja för första gången i mitt liv, sa Sanna Mnisi. Det var kallt men vackert!

De afrikanska vännerna avslutade sin Sverigeresa med att åka till Uppsala för att träffa ärkebiskopen Antje Jackelén samt utrikesdepartementet.

De välkomnar svenskar på besök till Swaziland för att påvisa hur kyrkan fungerar i en svår tid.

PIA MAGNUSSON

Fakta

I Swaziland finns en Luthersk kyrka som Absalom Mnisi är biskop över och där de arbetar med rättvisefrågor. De har det svårt på grund av det korrupta samhället som motverkar förändring för folket. Mer än femtio procent är fattiga i landet.

Befolkningen försörjer sig på jordbruk och export av socker, små industrier med bland annat textilier och utvunnet kol. Andra länder sätter upp fabriker i landet och kungen tar stora delar av inkomsten från verksamheter. Även stora delar av naturtillgångarna tar kungen hand om. Många har långt till sina arbeten så de måste bo på arbetsorten. Hyran är dyr och transporten till jobbet kostar. Det blir inget över till att skicka hem till sina barn och många prostituerar sig för att kunna försörja sin familj. Göteborgs stift stödjer sedan ett antal år ett projekt med HIV-arbete samt en fond för utbildning i det swaziska kontraktet.

På centret får de hjälp med mat och medicin. De lär sig att odla och att sköta en liten trädgård medan barnen tas om hand på dagarna.